

[Birthe Hansen]

personer. Ministeren mener tillige, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at den enkelte person selv skal betale, dog maksimalt 50 pct.

På baggrund af de senere års økonomiske nedskæringer over for kommunerne tror jeg, at de kommuner, der vil sætte procentsatsen for egenbetaling til under 50, kan tælles på én hånd.

Vi vil selvfølgelig stemme for de af os stillede og tiltrådte ændringsforslag, men vi vil undlade at stemme til et ændringsforslag fra socialdemokratiet om evaluering af tandplejen. Hvis der var 100 pct.s tilslutning til tandplejen, ville det være i orden, men da der kun er 60 pct.s tilslutning, vil en evaluering meget nemt kunne give et forkert billede af den faktiske situation. Derfor vil vi ikke stemme for det, men vil undlade at stemme.

Vort mål er helt klart – det har jeg sagt før – en helhedstandpleje med systematisk opsøgende, forebyggende og behandlende virksomhed, hvor der ikke er penge imellem patient og behandler.

Til fru Merete Aarup vil jeg godt sige: hvorfor det skulle være mere socialistisk at få ordnet tænder gratis end et brækket ben, forstår jeg ikke.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det kan vel være på sin plads endnu en gang at konstatere, at det da er godt, at man som radikal er vant til at få bebrejdelser, uanset hvad man gør.

Jeg havde ellers opfattet meningen med udvalgsarbejdet på den måde, at man skal forsøge at samle flest mulige om de ting, man gerne vil have igennem. Vi har kunnet enes med regeringen om nogle ting og med den anden side af salen om andre ting.

Det, det specielt drejer sig om for hr. Taanquist, er omsorgstandplejen. Det vil jeg gerne dele op i to dele. For det første en forebyggende undersøgelse, som alle vil få adgang til. Det er jo tanken med den nye overenskomst med sygesikringen, at alle skal have foretaget en forebyggende undersøgelse. For det andet behandlingen, og jeg er enig med fru Merete Aarup i, at ældre skal stilles på lige fod med andre borgere.

Det er rigtigt, at vi under udvalgsarbejdet har diskuteret meget, hvordan man bedst får givet et tilbud til de personer, der på grund

af nedsat førlighed eller vidtgående fysisk eller psykisk handicap har vanskeligt ved at benytte sig af det normale tilbud. Det har været overvejet at gøre det obligatorisk, men det radikale venstre er altså kommet til det resultat, at det vil være rimeligt at overlade til kommunerne at komme med dette tilbud til deres borgere, hvad enten de vil gøre det på de kommunale klinikker med disse som basis eller via de praktiserende tandlæger.

For det radikale venstre har det spillet ind, at en obligatorisk ordning kunne virke som en pression på borgere, og desuden er vi ganske overbevist om, at kommunerne vil vide at leve op til deres forpligtelser også på det område, for vi er slet ikke i tvivl om, at der her er et stort behov.

Til gengæld har vi ment, det var meget væsentligt, at det blev overladt til kommunerne selv at fastlægge de økonomiske rammer for det serviceniveau, man lokalt ønsker. Derfor er vi meget glade for, at ministeren har fremsat et nyt forslag til tekst til § 11, så det oprindelige stk. 2 udgår. Derved forbliver de forventede besparelser på tandlægeområdet i kommunerne og giver dem mulighed for at omlægge til omsorgstandplejen, men det er da klart, at folketinget opmærksomt vil følge, hvorledes kommunerne lever op til deres forpligtelse.

For det radikale venstre har det været meget væsentligt, at der var et tilbud om gratis tandpleje op til det 18. år. For at sikre kontinuiteten for børnene og af hensyn til den kommunale planlægning er vi gået ind for, at såfremt man vil modtage det kommunale tilbud om gratis tandpleje, skal det foregå på den måde, kommunen har planlagt, hvad enten det er på klinikken eller efter aftale med praktiserende tandlæger. Derfor har vi sammen med S og SF stillet ændringsforslag nr. 9. Derimod finder vi det rimeligt, at de 16-17-årige selv kan vælge, hvor tandbehandlingen skal foregå. Dels skal de jo til selv at tage ansvaret, dels er det mange steder i landet helt normalt, at den unge i den alder skifter bopæl.

Det er da rigtigt, at nogle kommuner allerede har udvidet deres tilbud op til f.eks. 20 år, men vi har altså efter nøje overvejelse ment, at det rimelige sted at sætte grænsen var ved 18 år. Det er klart, at der skal være en overgangsordning til afvikling for dem, der hidtil er gået længere. Denne afviklings-